

*De stilte van de Natuur bewaart
mijn laatste wens,*

wees goed voor elkaar.

Dankbare herinnering aan

Bernard Engbers

Hij werd geboren te Tubbergen op 25 juli 1917 en huwde op 9 mei 1946 met Aleida Eidhof. Hij is thuis in zijn eigen vertrouwde omgeving rustig ingeslapen op 20 december 2006. Na een gezongen Uitvaart in de parochiekerk te Vasse hebben we hem op 23 december d.o.v. te ruste gelegd op het parochiekerkhof aldaar.

Pa werd geboren als derde kind in een groot gezin te Tubbergen. Zoals vroeger gebruikelijk was, verliet hij op 14-jarige leeftijd het ouderlijke huis. Hij ging werken op de boerderij van Lomans Jan en Miet. Hier groeide hij op. Het omgooien van een kop koffie zou het begin zijn van een lange reeks jaren van samenzijn met ma. Hij zorgde goed voor haar. Jaren van veel werken en ook zorgen. Werken en zorgen voor het gezin dat uitgroeide tot 15 kinderen. Pa is al jong begonnen met het vervoeren van melk. Eerst met paard en wagen, later met de tractor. Toen de melkbussen uit het straatbeeld verdwenen, was hij de eerste tankrijder in de gemeente Tubbergen. Het omgaan met de boeren was zijn lust en zijn leven. Heel tevreden en blij was hij dat het melktransport zou worden voortgezet door enkele van zijn kinderen. De liefde voor paarden is tot het laatst

gebleven. Net voor het laatste weekend bracht een van zijn kleinkinderen een laatste groet met zijn paarden aan opa. Hij genoot als hij zijn kinderen en kleinkinderen zag omgaan met paarden. Hij keek erg uit naar hun 60-jarig huwelijksfeest op 9 mei 2006. Hij wilde dat samen met ma in besloten familiekring vieren. En een ieder droeg daar zijn steentje bij. Hoewel zijn krachten de laatste jaren afnamen bleef hij nog zoveel mogelijk actief. Hij wilde niet afhankelijk zijn. Thuis bij ma blijven was zijn wens. Heel dankbaar zijn we dat we pa tot het laatst thuis hebben kunnen verzorgen. Zo is pa thuis rustig ingeslapen in het bijzijn van ma zijn steun en toeverlaat.

Pa wat zullen we je missen. Je zorgen voor ma, de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Nooit meer je pet aan de stoel, je klompen voor de deur. Je kinderen niet meer kunnen verwennen met iets. De herinneringen aan jou zullen altijd in onze gedachten blijven.

Wij vertrouwen erop dat hij bij God rust en vrede heeft gevonden.

Voor uw medeleven en aandacht tijdens de ziekte en na het overlijden van pa danken wij u oprecht.

Aleida Engbers – Eidhof
Kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Vasse, 23 december 2006
Kloosterhof 9